

25 aprilie – 1 mai

Sola Scriptura

Textul de memorat: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” (Evrei 4:12)

Prin deviza *Sola Scriptura*, protestanții au înălțat Biblia ca singur standard și unică sursă hotărâtoare pentru teologia lor. În contrast cu teologia romano-catolică, în care sunt evidențiate Scriptura și tradiția, credința protestantă a pus accentul pe cuvântul-cheie *doar*, adică *doar* Scriptura este autoritatea finală în chestiuni de credință și doctrină.

Biblia a fost cea care a adus forță și autoritate Reformei protestante, revoltei împotriva Romei și a erorilor pe care aceasta le promovase secole la rând. În locul interpretării alegorice a Scripturii, prin care textului biblic îi erau atribuite multe semnificații diverse, reformatorii protestanți au accentuat importanța unei interpretări gramatical-istorice a Bibliei, în care erau luate în considerare gramatica și semnificația literală a textului biblic.

În această săptămână vom analiza principiul *Sola Scriptura* mai în detaliu. Vom descoperi că *Sola Scriptura* implică unele principii fundamentale de interpretare biblică, indispensabile pentru o înțelegere corectă a Cuvântului lui Dumnezeu. Ca protestanți, noi trebuie să susținem Biblia ca autoritate doctrinară supremă.

Duminică, 26 aprilie – Scriptura ca normă

Încă de la început, adventiștii de ziua a șaptea s-au considerat a fi poporul Cărții, creștini care credeau în Biblie. Pentru a afirma principiul *Sola Scriptura* (doar Scriptura), noi trebuie să recunoaștem autoritatea unică a Bibliei. Doar Scriptura este norma principală pentru teologia noastră și autoritatea supremă pentru viață și doctrină. Alte surse, precum experiența religioasă, rațiunea omenească sau tradiția, sunt subordonate Bibliei. De fapt, prin principiul *Sola Scriptura* s-a intenționat să se asigure autoritatea Scripturii, care să fie ferită de dependența de biserică și interpretarea dată de aceasta, și excluderea posibilității ca standardul de interpretare să vină din afara Bibliei.

1. De ce spune Pavel „să nu treceți peste «ce este scris»”? De ce este acest punct atât de important pentru credința noastră? 1 Corinteni 4:1-6

A nu trece peste ce este scris nu exclude informațiile provenite din alte domenii de studiu, precum arheologia biblică sau istoria. Alte domenii pot aduce mai multă lumină asupra unor aspecte biblice și asupra contextului unor pasaje din Scriptură și astfel ne pot ajuta să înțelegem mai bine textul biblic. Totodată, nici nu este exclus ajutorul pe care îl primim din alte resurse în misiunea de a interpreta Biblia, ca, de exemplu, lexicoane, dicționare, concordanțe și alte cărți și comentarii. Totuși, pentru o interpretare corectă a Bibliei, textul Scripturii are prioritate înaintea tuturor celorlalte aspecte, științe și ajutoare adiționale. Alte puncte de vedere trebuie să fie evaluate cu atenție din perspectiva Scripturii ca întreg.

Ceea ce afirmăm cu convingere prin principiul *Sola Scriptura* este că, dacă apare un conflict în interpretarea credinței noastre, atunci doar Biblia are autoritatea care întrece și judecă orice altă sursă sau datină bisericească. Noi nu ar trebui să trecem peste sau să fim împotriva a ceea ce stă scris în Biblie. Creștinismul adevărat și convingător și predicarea Evangheliei depind de un angajament puternic față de autoritatea Scripturii.

„Doar Scriptura este adevăratul domn și stăpân al tuturor scrierilor și învățăturilor de pe pământ.” - Martin Luther, *Luther's Works*, vol. 32: *Career of the Reformer II*, ed. Jaroslav Jan Pelikan, Hilton C. Oswald și Helmut T. Lehmann, pp. 11-12

Citește Faptele 17:10-11. Ce informații ne aduc aceste versete despre întâietatea Scripturii?

Luni, 27 aprilie – Unitatea Scripturii

Apostolii scriu că „toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu” (2 Timotei 3:16) și că „nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:20,21). Cu Dumnezeu ca autor suprem al Bibliei, putem fi siguri că există unitate și o armonie fundamentală între părțile Scripturii în privința învățăturilor-cheie pe care le prezintă.

2. De ce este importantă unitatea Bibliei pentru credința noastră? Tit 1:9; 2 Timotei 1:13

Doar pe baza unității interne, unitate care derivă din sursa divină de inspirație, poate funcționa Scriptura ca propriul său interpret. Dacă Scriptura nu ar avea o unitate atotcuprinzătoare în învățăturile sale, atunci nu am putea ajunge la armonie în privința doctrinelor cu privire la orice subiect. Fără unitatea Bibliei, biserica nu ar avea niciun mijloc de a distinge adevărul de rătăcire și de a respinge erezia. Nu ar exista nicio bază pentru aplicarea măsurilor disciplinare sau pentru corectarea abaterilor de la adevărul lui Dumnezeu. Scriptura și-ar pierde puterea convingătoare și eliberatoare.

Domnul Isus și autorii biblici au crezut în unitatea Scripturii, unitate care are la bază originea ei divină. Putem observa acest lucru în faptul că ei obișnuiau să citeze din mai multe cărți ale Vechiului Testament, considerând că toate sunt egale și au aceeași greutate (Romani 3:10-18; aici Pavel folosește pasaje din Eclesiastul [7:20], Psalmii [14:2,3; 5:9; 10:7] și Isaia [59:7,8]).

Autorii Bibliei au privit Scriptura ca pe un întreg coerent, inseparabil, în care temele importante sunt dezvoltate în amănunt. Nu există dezacord între Vechiul și Noul Testament. Noul Testament nu prezintă o Evanghelie sau o religie nouă. Vechiul Testament este dezvoltat în Noul Testament și Noul Testament este construit pe temelia Vechiului Testament. Prin urmare, cele două Testamente au o relație de reciprocitate în care unul îl luminează pe celălalt.

Unitatea Scripturii mai implică și faptul că, atunci când studiem un subiect biblic, nu trebuie să încercăm să ne bazăm învățătura doar pe câteva afirmații izolate, ci trebuie analizată toată Scriptura (*Tota Scriptura*).

Ce ar trebui să facem când descoperim texte sau idei în Biblie care par să se contrazică? Cum putem rezolva aceste dileme?

Mărți, 28 aprilie – Claritatea Scripturii

3. Ce ne sugerează faptul că Isus face repetate referiri la Scriptură, subliniind claritatea mesajului ei? Matei 21:42; 22:31; 12:3,5; 19:4; 24:15; Marcu 12:10,26; 13:14; Luca 6:3

Mărturia biblică nu este ambiguă: Biblia este suficient de clară în învățăturile ei, este atât de clară, încât poate fi înțeleasă de oricine, în special învățăturile de bază. Există oportunități infinite pentru ca înțelegerea și cunoștința dobândite să pătrundă și mai în profunzime. Noi nu avem nevoie de niciun magisteriu ecleziastic pentru a ne spune care este sensul Bibliei. Învățăturile ei de bază pot fi înțelese de toți credincioșii. Biblia promovează preoția tuturor credincioșilor și nu își limitează interpretarea doar pentru câțiva oameni aleși, cum ar fi clericii. Biblia ne încurajează să studiem Scriptura pentru noi înșine, deoarece noi avem capacitatea de a înțelege mesajul lui Dumnezeu pentru noi.

Noi credem că „exemplul consecvent al scriitorilor Bibliei ne arată că Scripturile trebuie înțelese în sensul simplu, literal, în afara situațiilor în care se prezintă un simbol clar și evident. ... Nu trebuie dată la o parte vreo «coajă» a sensului literal pentru a ajunge la «miezul» sensului simbolic, ascuns, alegoric, pe care *Studiu Biblic, Trim. II, 2020 – Cum să interpretăm Scriptura*

doar cel inițiat l-ar putea descoperi.” - *Handbook of Seventhday Adventist Theology*, 2000, p. 65. Claritatea Bibliei este legată de limbaj, de sens și de cuvintele Scripturii, deoarece există un adevăr precis pe care autorii Bibliei l-au avut în vedere și nu mai multe sensuri subiective, necontrolate ale textului biblic.

Dar aceasta nu înseamnă că nu este posibil ca uneori să ajungem la pasaje și idei pe care să nu le înțelegem pe deplin. La urma urmei, acesta este Cuvântul lui Dumnezeu și noi suntem doar niște ființe căzute. Totuși, Cuvântul lui Dumnezeu este suficient de clar cu privire la lucrurile pe care chiar trebuie să le știm și să le înțelegem, în special în ce privește mântuirea.

S-a întâmplat să nu înțelegi anumite texte și, mai apoi, să îți fie clarificate? Ce ai învățat din acea experiență care i-ar putea ajuta și pe alții?

Miercuri, 29 aprilie – Scriptura se interpretează singură

Biblia poate fi propriul ei interpret doar pentru că există o unitate inerentă a Scripturii. Fără această unitate, Scriptura nu ar putea fi lumina care își descoperă propriul sens, în care o parte a Scripturii tâlcuiește alte pasaje și, astfel, devine esențială în înțelegerea pasajelor conexe.

4. Cum ne trimite Isus înapoi la Scriptură pentru a explica cine este El? Ce ne învață acest lucru despre cum putem folosi Scriptura? Luca 24:27,44,45

Frumusețea în a lăsa Scriptura să se interpreteze singură este că ea aduce și mai multă lumină asupra semnificației ei. Astfel, noi nu alăturăm mai multe pasaje la întâmplare pentru a ne demonstra părerea, ci analizăm cu atenție contextul fiecărui pasaj. Pe lângă contextul direct de dinainte și de după pasajul pe care îl analizăm trebuie să luăm în considerare și contextul cărții din care provine pasajul. Mai mult, deoarece Pavel spune în Scriptură că „tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră” (Romani 15:4), noi ar trebui să studiem tot ce spune Scriptura despre un subiect anume.

„Biblia se explică singură. Fiecare verset trebuie raportat la alt verset. Elevul ar trebui să învețe să privească Cuvântul ca un întreg și să vadă legătura dintre părțile lui. Ar trebui să dobândească o cunoaștere a mării lui teme centrale, a scopului inițial al lui Dumnezeu pentru lume, a începutului mării lupte și a lucrării de răscumpărare.” - Ellen G. White, *Educație*, p. 190

Când comparăm verset cu verset este important să studiem Biblia cu atenție. Dacă este posibil, ar trebui să o studiem în limba în care a fost scrisă sau cel puțin folosind o traducere cât mai aproape de sensul textului în ebraică sau greacă. Deși cunoașterea limbii-sursă nu este absolut necesară pentru o bună înțelegere a Bibliei, cu siguranță că poate fi de ajutor, dacă este posibil. Dacă nu, studierea cu credincioșie și rugăciune a Cuvântului, cu o atitudine de smerenie și supunere, cu siguranță că va aduce rod bogat.

Gândește-te la o doctrină, de exemplu starea morților, care, dacă se concentrează doar pe anumite pasaje, poate duce la erori în cazul în care alte pasaje ar fi date la o parte. Ce ne spune acest lucru despre cât de important este să adunăm și să citim tot ce spune Biblia despre un subiect pentru a înțelege cât mai bine ce ne învață ea?

Joi, 30 aprilie – Sola Scriptura și Ellen G. White

5. De ce suntem trimiși la „Lege și la mărturie” ca normă pentru învățatură și doctrină? Ce înseamnă aceasta pentru lucrarea profetilor care nu fac parte din canonul biblic? Isaia 8:20

Când vorbim despre *Sola Scriptura* (doar Scriptura), inevitabil, noi, adventiștii de ziua a șaptea, ne confruntăm cu întrebarea: Cum rămâne cu Ellen G. White, care a fost inspirată de Dumnezeu și a slujit ca mesager al lui Dumnezeu pentru poporul rămășiței? Care este relația dintre scrierile ei și Scriptură?

O simplă citire a scrierilor lui Ellen White ne arată clar că, pentru ea, Biblia ocupa un loc central și fundamental în toate gândurile și în teologia ei. De fapt, ea a afirmat în mod repetat că Biblia este cea mai

Studiu Biblic, Trim. II, 2020 – Cum să interpretăm Scriptura

înalță autoritate, norma și standardul suprem pentru toate doctrinele, pentru credință și practici (vezi *Tragedia veacurilor*, p. 595). Mai mult, ea a susținut cu claritate și a înălțat marele principiu protestant *Sola Scriptura* (vezi *Tragedia veacurilor*, p. 7).

În opinia lui Ellen G. White, scrierile ei, în comparație cu Scriptura, erau o „lumină mai mică pentru a-i conduce pe bărbați și femei la lumina mai mare”, Biblia (*The Advent Review and Sabbath Herald*, 20 ianuarie 1903). Scrierile ei nu au scopul de a înlocui studierea sârguincioasă a Bibliei. De fapt, chiar ea spune: „Voi nu sunteți familiarizați cu Scripturile. Dacă ați fi făcut din Cuvântul lui Dumnezeu studiul vostru, cu dorința de a ajunge la standardul Bibliei și a obține desăvârșirea creștină, n-ați fi avut nevoie de *Mărturii*. Numai din cauză că ați neglijat să faceți cunoștință cu Cartea inspirată de Dumnezeu, El a încercat să ajungă la voi prin mărturii simple și directe.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 2, p. 605

În consecință, scrierile ei trebuie să fie apreciate. Ele au aceeași inspirație ca scrierile biblice, dar au un rol diferit față de Biblie. Scrierile ei nu sunt un adaos la Scriptură, ci sunt supuse Sfintei Scripturi. Ea niciodată nu a dorit ca scrierile ei să ia locul Scripturii, ci a înălțat Biblia ca singurul standard pentru credință și practici.

Gândește-te ce dar uimitor ne-a fost dat prin lucrarea lui Ellen G. White. Cum putem învăța să apreciem mai mult lumina minunată care vine de la ea, înălțând în același timp supremația Scripturii?

Vineri, 1 mai – Un gând de încheiere

„Cel care studiază Biblia trebuie să fie învățat să o abordeze în spiritul unuia care vrea să învețe. Avem datoria de a-i cerceta paginile, nu căutând dovezi care să ne susțină părerile, ci în scopul de a afla ce spune Dumnezeu. O adevărată cunoaștere a Bibliei nu poate fi dobândită decât cu ajutorul aceluiași Duh prin care a fost dat Cuvântul. Iar pentru a câștiga această cunoaștere trebuie să trăim conform ei. Avem datoria de a ne supune tuturor lucrurilor pe care le poruncește Cuvântul lui Dumnezeu... Studiul Bibliei reclamă eforturile noastre cele mai sârguincioase și o gândire neobosită. După cum minerul sapă în căutarea filonului de aur din pământ, cu tot atâta hotărâre și perseverență trebuie să căutăm comoara din Cuvântul lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Educație*, p. 189

„Când veți face din Biblie mâncarea și băutura voastră, când veți face ca principiile ei să fie elementele caracterului vostru, veți ști mai bine cum să primiți sfaturi de la Dumnezeu. Eu înalț Cuvântul prețios înaintea voastră astăzi. Nu repetați ce am spus eu, zicând: «Sora White a zis aceasta» și «Sora White a zis aceea». Căutați să vedeți ce spune Domnul, Dumnezeul lui Israel, și apoi împliniți poruncile Sale.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, p. 33

Studiu suplimentar: *Educație*, cap. 20, „Studierea și predarea Bibliei”; *Solii alese*, cartea 3, cap. „Întâietatea Cuvântului”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 76-82

1. Din ce cauză spunea psalmistul că nu mai putea vorbi?
2. Ce anume auzise psalmistul și nu dorea să ascundă de următoarele generații?
3. Cât de repede i-ar înfrunța Domnul pe vrăjmașii lui Israel dacă acesta L-ar asculta?
4. Din ce cauză credea psalmistul că „se clatină toate temeliiile pământului”?

Evanghelizare, Secțiunea 7, subcapitolul „Predicile de evanghelizare”

5. Care este subiectul care ar trebui să absoarbă tot interesul?